



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 108/2014
25.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.К., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.К., адвоката С.Ж., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 540/13 од 01.08.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3576/13 од 06.11.2013. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП-а, дана 25.02.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 540/13 од 01.08.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3576/13 од 06.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 540/13 од 01.08.2013. године поред осталих оглашен је кривим окривљени З.К., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ-а и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 23.05.2013. године па надаље. Оштећеној С.Д. је досуђен имовинскоправни захтев у износу од 20.000,00 динара који је окривљени З.К. дужан да заједно са окривљеним Д.Н. солидарно плати оштећеној у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде. Окривљени је ослобођен од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3576/13 од 06.11.2013. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног З.К., и по службеној дужности и то само у погледу одлуке о казни, у односу на овог окривљеног преиначена је првостепена пресуда тако што је другостепени суд окривљеног З.К. због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ осудио на казну затвора у трајању од две године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 23.05.2013. године до ступања окривљеног у установу за издржавање казне, док су жалбе браниоца окривљеног Д.Н. и браниоца

окривљеног З.К. у преосталом делу, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног З.К., адвокат С.Ж., због повреде закона из члана 9. став 2. ЗКП-а („Службени лист СРЈ“, број 70/2001 ... „Службени гласник РС“, број 76/2010) и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП-а са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и укине првостепену и другостепену пресуду а списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, након чега је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке. На седници већа је размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног З.К. у захтеву за заштиту законитости наводи да су побијане пресуде донете уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП-а (сада важећи члан 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а) указујући да се исте заснивају на недозвољеном доказу - записнику о саслушању осумњиченог З.К. Ку 1583/13 од 23.05.2013. године сачињеном у Полицијској управи у Зрењанину, јер је осумњичени дао исказ на српском језику, а да претходно није поучен о праву да у поступку може употребљавати свој језик и да може да има преводиоца с`обзиром на то да је осумњиченом ... матерњи језик нити је у записнику забележена поука и изјава осумњиченог да се одриче тог права. На овај начин је, према наводима захтева повређена одредба члана 9. став 2. ЗКП-а, због чега наведени записник представља недозвољен доказ на коме се судска одлука не може заснивати.

Имајући у виду да је првостепена пресуда донета пре 01.10.2013. године, дакле, пре почетка примене новог Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), Врховни касациони суд је у смислу члана 604. став 1. ЗКП-а испитао постојање истакнуте повреде одредбе кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 03.09.2009. године), која је била предмет оцене и у поступку по изјављеној жалби, налазећи да су изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног З.К. неосновани.

Наиме, из записника о саслушању осумњиченог у предкривичном поступку Ку 1583/13 од 23.05.2013. године сачињеном у Полицијској управи Зрењанин, произлази да је овај окривљени дао исказ у својству осумњиченог у присуству адвоката - браниоца по службеној дужности, да је поучен о својим правима у кривичном поступку и саслушан према одредбама ЗКП-а о саслушању окривљеног, који записник је окривљени потписао без икаквих примедби.

Надаље, окривљени приликом давања наведеног исказа није указао да не разуме српски језик и да му то није матерњи језик што је поткрепљено и исказом сведока М.М. који је у предкривичном поступку у својству браниоца присуствовао давању исказа осумњиченог и који се изјаснио да окривљени одлично говори српски језик, да ни по чему није могао да закључи да му то није матерњи језик нити му је то окривљени рекао, а да њему самом није познато који је матерњи језик окривљеног.

Поред тога, из списка предмета произлази да је окривљени приликом давања исказа код истражног судије дајући своје личне податке изнео да је по народности М. и да је на том записнику констатовано да је окривљени поучен у смислу члана 9. ЗКП-а којом приликом се изјаснио да добро влада српским језиком и да му тумач није потребан, те је и донето решење којим је утврђено да је „српски језик“ језик поступка. По налажењу Врховног касационог суда, на овај начин је наведени записник Ку 1583/13 конвалидиран, без обзира на формални пропуст органа поступка, јер осумњичени није поучен о праву на употребу свог језика од стране радника полиције, па се по налажењу овог суда, наведени исказ окривљеног оцењује као доказ прибављен на законит начин, у складу са одредбом члана 226. став 9. ЗКП-а и на истом се може заснивати судска одлука, а супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењују се неоснованим.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић, с.р.**